

РЕШЕНИЕ

№ 736

гр. Пловдив, 06.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васил Ал. Тасев

при участието на секретаря Ваня Д. Койчева
като разгледа докладваното от Васил Ал. Тасев Административно наказателно дело № 20215330202228 по описа за 2021 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.
Обжалвано е Наказателно постановление № 21-1030-000422 от 28.01.2021г. на Началник Група при ОДМВР Пловдив, упълномощен със заповед рег. № 8121з-515/14.05.2018г. на МВР, с което на жалбоподателя Н. ИВ. Б., ЕГН ***** от гр.В., ул.“И. В.“№ **, е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 500лв., за нарушение на разпоредбите на чл.126 от ЗДвП и на осн. чл.177,ал.3,т.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят Б. – редовно призован – не се явява, явява се повереникът му – адв.А., като моли Съда да отмени атакуваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

Въззиваемата страна –ОД на МВР Пловдив – редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, въз основа на събраните и приложени по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:
Жалбата е основателна.

С акт за установяване на административно нарушение от 17.01.2021г. е констатирано , че на същата дата , около 15,00ч. часа в община Марица на път Автомагистрала А1 – АМ „Тракия“ , км.133 посока на движение към

гр.Бургас, на паркинг на мотел „Мерита“, жалбоподателят управлявал специален автомобил от категория Н1, със собствено тегло G- 2200 и F 3500 максимална маса с товар – максимално разрешен товар 1300кг., превозванатоварен на него лек автомобил АУДИ КУ7 № * **** * с със собствено тегло G – 2500кг., който автомобил е цял и комплектен. Записано е , че по този начин е превишена разрешената маса според СРМПС.

Записано е било от акто съставителя, че по този начин са нарушени разпоредбите на чл.126 от ЗДвП .

Жалбоподателят е подписал съставения АУАН с възражение , а и се е възползвал от правото си в тридневен срок да направи такова по реда на чл.44, ал.1 от ЗАНН, което и депозирал до Н-к с-р ПП - ОД МВР - Пловдив. Във възражението Б. изрично е посочил , че не е съгласен с направените в АУАН констатации , тъй като превозваното от него МПС е бил със свалени скоростна кутия и двигател.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и атакуваното наказателно постановление, в което административнонаказващият орган е възприел залегалата в акта фактическа обстановка и е подвел нарушението под разпоредбите на чл. 126 от ЗДвП и на осн. чл.177,ал.3,т.1 от ЗДвП.

Акто съставителят Д.П. – редовно призован - се явява в съдебно заседание, потвърждава, че той съставил акта, както и че го поддържа изцяло. Същевременно заявява , че лично той е констатирал отразеното в акта нарушение, но на място не е извършил проверка на превозвания автомобил АУДИ КУ7 № * **** *. П. потвърждава , че на процесната дата единствено е констатирал претоварването на специалния превозващ автомобил единствено и само по външни признаци, касаещи вида на л.а. АУДИ КУ7 № * **** *, без дса е бил отварян капака на двигателния му отсек. Св.П. също така заявява , че най- вероятно масата е била определена на база талона на л.а. АУДИ КУ7, без да бъде измервана реално неговата маса.

Настоящата съдебна инстанция намира , че санкционираното нарушение не е било установено по един безспорен и категоричен начин , тъй като се установи , че превозваният автомобил изобщо не е бил измерен като тегло, за да може да се направи преценка дали то надвишава допустимите норми, така както са отразени в свидетелството за регистрация на МПС на специален автомобил Фиат Дукато с ДК № * **** *, поради което атакуваното наказателно постановление се явява неправилно , необосновано и

незаконосъобразно , поради което следва да бъде отменено изцяло.

Предвид изхода на спора и на основание чл.63д от ЗАНН жалбоподателят има право на разноси в настоящото производство за представителство от адвокат. Такава претенция е своевременно направена от процесуалния представител на жалбоподателя, като видно от представения договор за правна защита и съдействие удостовереното възнаграждението в размер на 400 лв. е платено в брой. Размерът на адвокатското възнаграждение е близо до минимално предвидения такъв в чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Претендираният размер на адвокатското възнаграждение е съобразен с предмета на делото, неговата фактическа и правна сложност, извършените процесуални действия, както и имуществения интерес, поради което следва да бъде платен от въззиваемата страна.

Предвид гореизложено Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Наказателно постановление № 21-1030-000422 от 28.01.2021г. на Началник Група при ОДМВР Пловдив, упълномощен със заповед рег. № 81213-515/14.05.2018г. на МВР, с което на жалбоподателя Н. ИВ. Б., ЕГН ***** от гр.В., ул.“И. В.“№ **, е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 500лв., за нарушение на разпоредбите на чл.126 от ЗДвП и на осн. чл.177,ал.3,т.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД на МВР Пловдив да заплати на Н. ИВ. Б., ЕГН ***** сумата в размер от 400 /четиристотин/ лева, представляваща сторените разноси в производството пред РС-Пловдив.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд Пловдив по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че същото е изготвено.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____